

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

LÉKÁRNA U ZLATÉ KORUNY

Dům č.p. 148 na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti má sice některé středověké prvky, ale první zmínka o něm a jeho majitelích je až z roku 1606. Úřední záznam z roku 1689 již uvádí, že zde byla lékárna. V roce 1729 koupil dům Ignác Pilchowitz, který jej v roce 1752 celý přestavěl a dal vyzdobit oficínu nástropními obrazy. Datum přestavby potvrzuje chronogram umístěný na stropě:

DEO IVVANTE CONATV ACCEDENTE FORTVNA AFFLVENTE HACIN
VRBE FAVSTO FIXA LOCO ERIT AVREA CORONA

Klenutý strop je štukem a plastickou malbou rámců členěn v barokně formované pole. V lunetách jsou vyobrazeni slavní antičtí lékaři a lékárníci: Demokritos, Andronikos, Celsus, Herophilos, Evagoras, Dioskorides, Theophostos, Galenus. Dále zde nacházíme alegorické obrazy: Zkouška a Rozum. Plynoucí čas znázorňují symbolické postavy ročních období. Dominující postavení má centrálně situovaný obraz Herma a Hippokrata.

Výzdoba stropu byla v minulosti připisována Ignáci Josefu Raabovi žijícímu na Velehradě, nyní připisují někteří odborníci malby Josefu Ignáci Sadlerovi z Olomouce.

Barokní interiér lékárny zaujal významného českého malíře Josefa Mánesa při jeho pobytu u hraběte Logothettiho v Bílovicích (1854) do té míry, že si jej naskicoval (obraz se nachází ve sbírnách Národní galerie v Praze). V minulosti byly fresky opakovaně restaurovány (1925 J. Koehler, 1970 K. Benedik).

Fasáda domu se v průběhu doby měnila. Původní podloubí bylo v roce 1884 zastavěno, čímž byl prostor lékárny zvětšen. Protože majitelé Antonie a Josef Stanclovi zakoupili v roce 1883 i vedlejší dům č. 149, byl současně celý objekt sjednocen novorenesanční fasádou a vyzdoben sgrafity (ing. Havel). V letech 1925 - 1932 byla etapovitě provedena úprava portálu a fasády přízemí podle návrhu architekta Dominika Feye. Fasáda musela být v průběhu let několikrát renovována, naposled v roce 1993.

Poměrně časté střídání majitelů bylo ukončeno přechodem do vlastnictví jedné rodiny v roce 1855, kdy lékárnu koupil František ze Schullernů se svou chotí Františkou, roz. Fialovou. Po smrti svých rodičů a tří bratrů se stává jedinou dědičkou jejich nezletilá dcera Antonie. Do doby její plnoletosti vede lékárnu provizor Jan Vyskočil, který si svým nezištným jednáním a ryzím charakterem získává natrvalo úctu celé rodiny. V roce 1877 se Antonie ze Schullernů provdala za lékárníka Josefa Stancla. V té době se stává lékárna také dostaveníčkem národních, kulturních a politických představitelů města a širokého okolí. Josef Stancl je prvním českým starostou královského města Uherské Hradiště, zemským poslancem Moravského sněmu, zakládá keramický průmysl v Mařaticích (cihelnu, kamárnu a výrobu lidové keramiky). Založil také týdeník Slovácké noviny a byl jeho prvním vydavatelem. Od roku 1924 vedou lékárnu jeho synové: dr. Bruno Stancl do roku 1930 a PhMr. Josef Stancl jun. do znárodnění v roce 1948.

Po restituci objektu v roce 1991 dochází k rozsáhlým opravám (střecha a fasáda). Od 1.9.1993 přebírá od státu zpět provoz Stanclova lékárna, spol. s r.o., která se snaží rekonstrukcí interiéru na základě dochované dokumentace navrátit tomuto klenotu jeho bývalý lesk a spolu s modernizací technického zařízení přinášet i nadále nemocným potěšení, jak to hlásá latinský nápis na fasádě pod zlatou korunou:

SANIS SOLAMEN AEGRIS IUVAMEN